

var den Gang mange, der sagde, at det var grueligt, men en dygtig Mand skal have en ordentlig Løn. Men naar det her er sagt, at det er særlig Snille og Dygtighed, som har frembragt det gode Resultat, tror jeg nok, at det største Snille bestaar i, at de kunne faa os Rigsdagsmænd og Regeringen til at give sig Beskyttelse, naar de klage og hyle. Da jeg sad i Toldudvalget i 1891, hørte jeg, hvordan de klagede og jamrede over, at de ikke kunde bestaa. Tauber var maaske ikke saa kyndig, som det ærede Medlem for Æbeltoft er nu, men han var i alt Fald den Gang i mange Aar Rigsdagens toldkyndigste Medlem, og han sagde, at det vilde forøge Beskyttelsen med mindst $\frac{3}{8}$ Øre, og med den Produktion af 29 Mill. Kr., som det var fra 1885—1889 i Gennemsnit, vilde det være mindst 110,000 Kr. aarlig. Nu er Produktionen mange Gange fordoblet, og Regnskabet viser ogsaa, at Tauber havde Ret. Hvis nu det ærede Medlem for Maribo og det ærede Medlem for Stege ved at gaa Bud for de Herrer derinde og sige, at de ikke kunne bestaa, kunde faa os til at give den yderligere Støtte, er dette et ganske ordentligt Plus til, og jeg tror, som sagt, at deres Dygtighed væsentligst bestaar deri, at de forsøge at fremstille det saaledes, som om de ikke kunne bestaa, og saa faa os til at give dem gode Kaar, og saa kunne de klare sig, og saa komme de bagefter og sige, at det viser, at de ere dygtige og snilde. Og da jeg altsaa har været med til at blive narret en Gang, er jeg bleven noget mistænsom (Afbrydelse). Ja, undskyld, jeg blev ikke narret, jeg skrev sammen med Tauber under paa en Mindretalsbetænkning, men saaledes var Kendseringen. Og naar vi se Regnskabet for 1904—05 og se, at der er Fortjenesten 5,402,000 Kr., og efter at vi have taget Forrentning og Gager fra, bliver der endnu 4,773,000 Kr. tilbage. Tage vi saa 5 pCt. fra til Aktiekapitalen, de 10 Millioner, er det endnu 4,200,000 Kr. tilbage. Det er det, der skal deles. Efter at Gagerne ere betalte, efter at Obligationslaanet er forrentet, og efter at Aktionærerne have faaet deres 5 pCt., er der endnu over 4 Mill. Kr. tilbage — det er dog ikke nogen Klatskilling —, og det endskønt de drive deres Forretning efter en gammeldags Metode, de kunde godt drive den bedre. Deres Raffinaderier staa ikke paa Højde med Udlandets, men de kunne ikke godt være bekendte at tjene mere.

Naar de derfor komme og klage over

dette Forslag, som Ministeren her stiller, og som ikke paa nogen Maade kan siges at gaa dem for nær, tro vi dem ikke. De kunne meget godt give Roedyrkerne et Udbytte saaledes, at disse kunne være tjente med at dyrke deres Jord med Roer, hvis de ville. Hvis de ikke ville, ere vi ikke i Stand til med de Kontrakter, de have, at redde dem. Naar de have været saa letsindige at skrive under paa Kontrakter, der ikke sikre dem Udbytte, før Tantième og Reservefond og alt det andet er skrevet af, maa de løbe deres egen Risiko. Det er ganske efter Forgodtbefindende, hvad Roedyrkerne faa. Naar de have skrevet fra, hvad de ville, og delt ud i Tantième, skal der udbetales 50 pCt. af Overskuddet, men dette kan reduceres, saa der ikke bliver noget ud af det, og dog kan det i øvrigt gaa godt. Derfor har jeg været nødt til at nævne Regnskaberne, og ikke fordi jeg misunder en dygtig Mand hans Fortjeneste, men man kan ikke alene tage den Slags Hensyn.

Det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) sagde i sit Svar overfor det ærede Medlem for Helsingør, at udenlandsk Kapital kunde anlægge Raffinaderier her. Jeg synes, at jeg i min sidste Tale tilstrækkelig har slaaet fast, at der ikke er Mening skabt i den Tale. Under de nuværende Forhold kan Sukkeret faktisk købes for 6 Øre pr. Kilo, og naar det saa efter at være raffineret sælges for op imod 12 Øre, er der altsaa en Beskyttelse af 6 Øre pr. Kilo. Jeg opgjorde tillige forrige Gang, hvor stort Svindet er, og hvilke Forhold der ellers her i det hele gør sig gældende. Og naar de ikke kunne klare sig med 6, hvorledes kunne de saa klare sig med 4,5? Der er jo foregaaet en hel Omvæltning med Raffinaderierne i Tidens Løb. Efter den ny Toldlov er der langt større Beskyttelse, end man aner, for Fabrikationen. Der maa paa den Maade blive gyldne Tider for denne Virksomhed, og saa skulde oven i Købet udenlandske Kapitaler strømme her ind! Hvad det ærede Medlem der siger, beviser blot, at han er ganske renonce paa saglige Grunde.

Jeg ønsker, at Sukkerfabrikkerne faa den samme Beskyttelse nogenlunde, som de have i andre Lande, og saaledes, at de kunne trives. Det vil jeg være med til overfor dem som overfor alle andre Erhverv, og vi have i Toldudvalget bestræbt os for ikke at gaa nogen Industri saa nær, at de ikke kunne bestaa. Men jeg vil ikke være med til at skaffe en enkelt Gren saa stærk en Beskyttelse og stille den saaledes, at den bli-